

heri, idet det indførte en anden Sætning, som dog heller ikke forekommer mig at være ganske tydelig. Den siger nemlig: „Derimod skal Skibsføreren ikke betale Lodspenge, naar han, uden at benytte Lods, lader sig bugser af et Dampskib, der udelukkende tjener til at bugser de Skibe, som ville benytte det.“ Det vil altsaa sige, at Dampskibet, naar det udelukkende er en Bugserbaad, som ikke bruges til Andet, kan løbe ind med Skibe uden at behøve at betale Lodspenge, men er det et andet Skib, som tilfældigvis kommer til, og som i Almindelighed ikke benyttes til Bugserfisk, skal det betale Lods. Man kan ikke godt sige, at det, dersom det udelukkende bruges til Bugserfisk, ikke skal betragtes som Lods, thi Skibe, som fornemlig ere Bugserfiske, benyttes ikke altid udelukkende som saadanne. For at tage et simpelt Exempel, vil jeg nævne en lille Baad, som løber paa Kjøbenhavn og bugserer Skibe, og som kalder sig „Lug“, det engleste Ord for Bugsering, men det er tillige en Vandbaad, som har Laster fuld af Kasser med Vand, med hvilke den forsyner Skibene. Den benyttes altsaa ikke udelukkende til Bugsering; den er tillige Vandbaad, men det vilde dog være urimeligt derfor at paalægge den en Byrde, som andre lignende Skibe ikke have, blot fordi den har Vand i Laster, hvormed den forsyner Skibene. Det kan ligeledes hende, at et Skib kommer seilende ned gennem Sundet, og at et Dampskib, et af dets Betjente, løber forbi. Det siger da til Dampskibet: Giv mig en Slæber over, at jeg kan komme ind; Vinden er ikke gunstig; jeg har Fastværk, eller hvad der nu kan være i Veien. Den Anden svarer Ja, og slæber Skibet ind paa Kjøbenhavns Rhed. Skal han da tage Lodspenge? (K a v u: Nei!) Jo, der staar, at Skibet skal udelukkende benyttes til Bugsering, men dette Dampskib benyttes ikke udelukkende til Bugsering; det benyttes ogsaa til mange andre Ting. Denne Sætning forekommer mig altsaa heller ikke ganske helbig, eller ganske tydeligt at udtrykke, hvad den skal. Jeg anser det i det Hele for at være helbigt, om man kunde komme ganske bort fra at tage Noget af de Skibe, som bugseres, imod at man paa anden Maade erstattede Lodsferne: det Tab, de derved kunde lide. — Jeg er ikke ganske uenig med det ærede Medlem, som først havde Ordet (Berg), med Hensyn til de Forordninger, han vilde stille til unge Mennesker, for at de kunde blive Lodsfer; jeg tror det har noget for sig. Jeg erindrer ikke, hvorledes Diskussionen derom er falden i Kommissionen, men jeg veed, at jeg i det Mindste en Tid har holdt paa, at Ungen skulde kunne ansættes som Lods ved et større Lodsferi, med mindre han havde faret som Lods eller faret nogen Tid som Styrmand (Berg: Det var det Mindretallet holdt paa!). Saa hørte jeg vist til Mindretallet? (Berg: Ja!) Nu ansættes de som Drengene ved et Lodsferi, ligge og jadske med Lodsbaadene, vove op i denne Stand og gjøre sig

ngie bekendt med det Farvand, hvor de skulle arbejde. Det kan ogsaa være godt, og der vil ikke være det Mindste til Ginder for, at de begynde tidligt i disse Farvande; men der maa dog stilles den Fordring til dem, at de skulle gaa ud med et større Skib, navnlig en Raaseiler, og komme saa vidt, at de blive Styrmand. Det synes der at være Rimelighed for, idet det er af Vigtighed, at en Lods, som kommer ombord paa et Skib og skal tage Kommando, er i Stand til at manøvrere og regjere det paa en hensigtsvarende Maade. Der synes altsaa at kunne tilveiebringes nogen Imødekommen mellem det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds og mig. — Andre Bemærkninger skal jeg for Tiden ikke gjøre til det foreliggende Lovforslag, da det sandsynligvis vil blive behandlet i et Udvalg, hvoraf jeg er Medlem.

Marineministeren (Haffner):

Det ærede Medlem, som først havde Ordet ved dette Lovforslags Behandling, udtalte sig anerkjendende om Maaden, hvorpaa det er blevet forberedt, og hvorpaa det i det Hele taget er blevet behandlet i Ministeriet. Han udtalte ogsaa sin Tilfredshed med Lovforslaget og mente, at om der end mellem hans Opfattelse og dets Bestemmelser vare nogle Uoverensstemmelser, vare de dog ikke større og væsentligere, end at man nok vilde komme overens om dem. Det ærede Medlem udtalte tillige, at han vilde fatte sig meget kort. (Berg: Saa kort som muligt!). Nu vel, saa kort som muligt, da Tiden var fremrykket; men dersom vi skulde tilendebringe Lovforslagets første Behandling i dette Møde, vil den Tid, der bliver levet mig, sandsynligvis blive en Del kortere end den, det ærede Medlem benyttede. Jeg skal imidlertid ikke forsøge paa at imødegaa alle de Bemærkninger, som det ærede Medlem og flere andre ærede Løbere ere fremkomne med; men jeg skal kun udtale mig om de ærede Medlemmers Stilling til Lovforslaget ganske i Almindelighed. Den væsentligste Anke, som det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), gjorde imod Lovforslaget, var egentlig den, at man derved havde søgt at forbeholde Administrationen for megen Myndighed; det ærede Medlem mente, at en Del af de Rettigheder, der vare forbeholdte Administrationen, kunde begrænses og fastslaaes i selve Lovforslaget. Det, der har bevæget Marineministeriet til at foreslaa Administrationens Berettigelse i det Omfang, som fket er, er imidlertid væsentlig Hensynet til Lodsferiernes Løve. Man har troet, at man derved lettere kunde bevirke de Forandringer i de gjældende Bestemmelser, som viste sig at være nødvendige, end naar man hver Gang skulde søge dem fremtaldte ved Lov. Jeg tror, som det ogsaa blev anerkjendt af det ærede Medlem, at Marineministeriet i det Hele har vist en høj Grad af Omhu for Lodsferiernes Løve, og naar enkelte Bestem-